

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 martie

Seria I, Anul XX, Nr. 9 (233), 2013

HABEMUS PAPAM

PAPA FRANCISC

„Vă anunțăm o mare bucurie: avem un Papă. Cel mai eminent și cel mai evlavios Domn, Domnul Jorge Mario, al Sfintei Biserici Romane, cardinal Bergoglio, care își ia numele de Francisc”

Mesajul PF Lucian adresat Papei Francisc

Preafericite Părinte,

Nu am fost la Roma în zilele acestea pentru că problemele mele de sănătate nu mi-au permis, dar am urmărit cu rugăciunea și cu sufletul plin de emoție în fiecare zi mersul întâlnirilor confracțiilor cardinali în diferitele Congregații precum și desfășurarea Conclavului. Aseară, la ora în care a ieșit fumul alb, m-am bucurat împreună cu toată Biserica și am așteptat cu nerăbdare și speranță să văd pe noul Papă. Apoi, în genunchi, am mulțumit Preasfintei Treimi și în mod special Spiritului Sfânt pentru că ne-a trimis omul potrivit pentru timpurile dificile ce le trăim.

Sfinte Părinte, Vă suntem aproape și Vă însoțim cu rugăciunile noastre fervente pentru a conduce barca Bisericii spre Împărăția lui Dumnezeu. Din Ceruri Vă însoțesc rugăciunile episcopilor noștri martiri, ale preoților și ale credincioșilor noștri morți în timpul persecuției comuniste și, împreună cu ei, întreaga noastră Biserică Greco-Catolică Română Vă este aproape.

Binevoiiți a trimite, Sfinte Părinte, binecuvântarea paternă asupra poporului nostru și asupra României întregi.

Al Dumneavoastră devotat în Domnul,

† **Lucian Cardinal Mureșan**

Sanctității Sale
Papa FRANCISC
Palatul Apostolic
Città del Vaticano

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, Ioan Dărăbăneanu,
Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantîș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Mesajul PF Lucian adresat în numele Conferinței Episcopale Române

Sanctității Sale

Papa FRANCISC

Preafericite Părinte,

am primit cu bucurie, seninătate și recunoștință față de Preasfânta Treime vestea alegerii Dumneavoastră ca Episcop al Romei.

În numele Conferinței Episcopale din România Vă transmit filialele noastre felicitări pentru misiunea petrină pe care ați primit-o în serviciul Bisericii lui Cristos.

Rugăciunea păstorilor și a întregului popor vă este aproape, iar inimile noastre bat împreună cu inima Dumneavoastră, încrezători în protecția maternă a Preasfintei Fecioare Maria, Mama lui Dumnezeu.

Sanctitate,

Cerându-Vă binecuvântarea apostolică pentru România și pentru Biserica locală, vă asigur de rugăciunea mea arzătoare către Domnul și de comuniunea deplină în Cristos.

Al dumneavoastră devotat în Domnul,

Cardinal † **LUCIAN**
Arhiepiscop major al Bisericii Greco-Catolice Române
Arhiepiscop de Făgăraș și Alba-Iulia
Președinte al Conferinței Episcopale din România

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Rugați-vă pentru mine, vă cer asta

1.01.2013

Frați și surori, bună ziua!

După prima întâlnire de miercură trecută, astăzi pot din nou să vă adresez salutul meu tuturor! Și sunt fericit să fac asta duminică, în ziua Domnului! Acest lucru este frumos, este important pentru noi creștinii: să ne întâlnim duminică, să ne salutăm, să ne vorbim ca acum aici, în piață. O piață care, grație *mass-media*, are dimensiunile lumii.

În această a cincea duminică din Postul Mare, Evanghelia ne prezintă episodul cu femeia adulteră (cf. *In* 8,1-11), pe care Isus o salvează de la condamnarea la moarte. Uimește atitudinea lui Isus: nu auzim cuvinte de dispreț, nu auzim cuvinte de condamnare, ci numai cuvinte de iubire, de milostivire, care invită la convertire. „Nici eu nu te condamn: mergi și de acum să nu mai păcătuiești!” (v. 11). Eh, frați și surori, fața lui Dumnezeu este aceea a unui tată milostiv, care are mereu răbdare. V-ați gândit voi la răbdarea lui Dumnezeu, răbdarea pe care El o are cu fiecare dintre noi? Aceea este milostivirea sa. Mereu are răbdare, răbdare cu noi, ne înțelege, ne așteaptă, nu încetează să ne ierte dacă știm să ne întoarcem la el cu inima căită. „Mare este milostivirea Domnului”, spune Psalmul.

În aceste zile am putut să citesc o carte a unui cardinal - cardinalul Kasper, un teolog priceput, un bun teolog - despre milostivire. Și mi-a făcut bine cartea aceea, dar să nu credeți că fac publicitate cărților cardinalilor mei! Nu este așa! Mi-a făcut foarte bine, foarte bine... Cardinalul Kasper spunea că a auzi milostivire, acest cuvânt schimbă totul. Este tot ce-i mai bun ce putem auzi: schimbă lumea. Un pic de milostivire face lumea mai puțin rece și mai dreaptă. Avem nevoie să înțelegem această milostivire a lui Dumnezeu, pe acest

Tată milostiv care are atâta răbdare... Să ne amintim de profetul Isaia, care afirmă că și dacă păcatele noastre ar fi roșii ca purpura, iubirea lui Dumnezeu le va face albe ca zăpada. E frumos, frumusețea milostivirii! Îmi amintesc, când eram episcop, în anul 1992, a venit la Buenos Aires Sfânta Fecioară Maria de la Fatima și s-a făcut o mare Liturghie pentru cei bolnavi. Eu am mers să spovedesc, la Liturghia aceea, și aproape la sfârșitul Liturghiei m-am ridicat, pentru că trebuia să administrez un mir. A venit la mine o femeie în vârstă, umilă, foarte umilă, în vârstă de peste optzeci de ani. Eu am privit-o și i-am spus: „Bunică - pentru că la noi așa se spune bătrânilor: bunică - vreți să vă spovediți?”. „Da”, mi-a spus ea. „Dar dacă dumneavoastră nu aveți păcat...”. Și ea mi-a spus: „Toți avem păcate...”. „Dar poate că Domnul nu le iartă...”. „Domnul iartă totul”, mi-a spus ea, sigură. „Dar de unde știți asta dumneavoastră, doamnă?”. „Dacă Domnul n-ar ierta totul, lumea n-ar exista”. Eu am simțit o voință de a o întreba: „Spuneți-mi, doamnă, dumneavoastră ați studiat la Gregoriană?”, pentru că aceea este înțelepciunea pe care dă Duhul Sfânt: înțelepciunea interioară față de milostivirea lui Dumnezeu. Să nu uităm acest cuvânt: Dumnezeu nu încetează niciodată să ne ierte, niciodată! „Eh, părinte, care este problema?”. Eh, problema este că noi încetăm, noi nu vrem, încetăm să cerem iertare. El nu încetează niciodată să ierte, dar noi, uneori, încetăm să cerem iertare. Să nu încetăm niciodată, să nu încetăm niciodată! El este Tatăl iubitor care iartă mereu, care are acea inimă de milostivire pentru noi toți. Și să învățăm și noi să fim milostivi față de toți. Să invocăm mijlocirea Sfintei Fecioare Maria, care a avut în brațele sale Milostivirea lui Dumnezeu făcută om.

Adresez un salut cordial tuturor pelerinilor. Mulțumesc pentru primirea voastră și pentru rugăciunile voastre. Rugați-vă pentru mine, vă cer asta. Reînnoiesc îmbrățișarea mea pentru credincioșii din Roma și o extind la voi toți, care veniți din diferite părți ale Italiei și ale lumii, precum și la cei care sunt uniți cu noi prin intermediul mijloacelor de comunicare. Am ales numele Patronului Italiei, sfântul Francisc de Assisi, și acest lucru întărește legătura mea spirituală cu această țară, unde - așa cum știți - sunt originile familiei mele. Însă Isus ne-a chemat să facem parte dintr-o nouă familie: Biserica sa, în această familie a lui Dumnezeu, mergând împreună pe calea Evangheliei. Domnul să vă binecuvânteze, Sfânta Fecioară Maria să vă păzească. Nu uitați asta: Domnul nu încetează niciodată să ierte! Noi suntem cei care încetăm să cerem iertare.

Duminică frumoasă și poftă bună!

Cardinalul Jorge Mario Bergoglio - Papa Francisc I

Bibliografie oficială

Cardinalul Jorge Mario Bergoglio SJ, Arhiepiscop de Buenos Aires, Argentina, Ordinarius pentru credincioșii de rit răsăritean din Argentina, care nu au un Ordinarius din propriul lor rit, s-a născut la 17 decembrie 1936 în Buenos Aires. A studiat și are diplomă de tehnician chimist, dar apoi a ales preoția și a intrat în Seminarul din Villa Devoto. La 11 martie 1958 a intrat în noviciatul Societății lui Isus, și și-a terminat studiile în științe umaniste în Chile. În 1963, întorcându-se la Buenos Aires, a obținut diploma în filozofie la Seminarul Major Sf. Iosif din San Miguel.

Între 1964 și 1965, a predat literatură și psihologie la Colegiul Immacolata din Santa Fe, și apoi în 1966 a predat aceleași materii la Universitatea El Salvador din Buenos Aires. Între 1967 și 1970 a studiat teologia la Seminarul Major Sf. Iosif din San Miguel, unde a obținut o diplomă. În 13 decembrie 1969 a fost hirotonit preot. Între 1970 și 1971 și-a încheiat noviciatul în Alcalá de Henares, Spania, și în 22 aprilie 1973 a depus voturile perpetue. A fost maestru de novici la Villa Varilari, în San Miguel, între 1972 și 1973, unde de asemenea a predat teologia. La 31 iulie 1973 a fost ales Provincial pentru Argentina, funcție pe care a îndeplinit-o timp de șase ani.

Între 1980 și 1986 a fost rector al Facultății de Filozofie și Teologie din San Miguel, și păstor al parohiei Patriarca San Jose parish din Dieceza de San Miguel. În martie 1986 a mers în Germania să își termine teza de doctorat. Superiorii l-au trimis apoi la Universitatea din El Salvador și apoi la Cordoba, unde a slujit ca și confesor și director spiritual. În 20 mai 1992, Papa Ioan Paul al II-lea l-a numit Episcop titular de Auca și auxiliar de Buenos Aires. A primit consacrarea episcopală în Catedrala din Buenos Aires, de la Cardinalul Antonio Quarracino, Nunțiul apostolic Ubaldo Calabresi și Episcopul Emilio Oggenovich de Mercedes-Lujan, în ziua de 27 iunie din același an.

În 3 iunie 1997 a fost numit Arhiepiscop coadjutor de Buenos Aires, și i-a succedat Cardinalului Antonio Quarracino la 28 februarie 1998. A fost relator general adjunct al celei de-a 10-a Adunări Generale Ordinare a Sinodului Episcopilor din octombrie 2001. A fost președinte al Conferinței Episcopilor din Argentina din 8 noiembrie 2005 până în 8 noiembrie 2011. A fost creat Cardinal de Fericitul Papă Ioan Paul al II-lea în Consistoriul din 21 februarie 2001, cu titlul de Sf. Robert Bellarmino.

A fost membru al: Congregațiilor pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor; pentru Cler; și pentru Institutele de Viață Consacrată și Societățile de Viață Apostolică; al Consiliului Pontifical pentru Familie; și al Comisiei Pontificale pentru America Latină.

www.catholica.ro

Papa Francisc și calea simplității

Astăzi, 14 martie 2013, după vizita la Bazilica Santa Maria Maggiore, când Papa Francisc a ajuns cu o mașină oarecare de la Vatican și a intrat pe o ușă laterală, lăsând jurnaliștii gură-cască, s-a confirmat “marca” noului Papă, simplitatea, despre care au apărut în ultimele ore multe știri și fotografii: Cardinalul Bergoglio mergea cu metroul, trăia într-un apartament modest etc. Într-adevăr, Cardinalul Bergoglio Jorge este o legendă vie în America Latină. De altfel, simplitatea merge mână în mână cu sfințenia.

Am avut și eu câteva fărâme de experiențe misionare în Argentina. Odată, mergând să îl vizitez la Buenos Aires – Cardinalul Bergoglio era Episcopul bizantinilor catolici din Argentina și îl pomeneam ca atare la Sfânta Liturghie -, m-am trezit într-o încăpere cu un jilț arătos și cu un taburet; eu, normal, m-am pus pe scaunel. Când a intrat Cardinalul, m-a ridicat spunându-mi că i-am luat locul. Credeam că glumește, însă nu și nu, a trebuit să stau în jilț. Altădată mi-a venit în minte să îi pun poza în sacristie, așa cum se obișnuiește cu Episcopul locului, alături de poza Papei. Adusesem o poză frumoasă cu Papa de la Roma și mai lipsea cea a Episcopului. M-am dus să i-o cer, imaginându-mi că e o chestiune foarte simplă, toți Episcopii au astfel de poze oficiale. Ei bine, el nu avea și mi-a povestit că nu și-a făcut și că nu îi place ideea; dacă țin morțiș, pot să îi fac eu o poză și să o pun în ramă. Atunci am renunțat; acum, desigur, vom avea cu toții poza oficială.

Mă bucur că avem un Papă care cunoaște și iubeste Biserica Greco-Catolică; cum spuneam, la Buenos Aires era chiar el responsabilul cu “orientalii” din Argentina. Acolo încă funcționează misiunea greco-catolică română fondată de preotul Ioan Dan, care după studiile de la Roma, nereușind să se întoarcă în România din cauza persecuției, a ales calea misiunii și s-a distins în capitala argentiniană ca bun profesor și păstor iscusit. Când l-am întâlnit după celalalt Conclav, din 2005, i-am spus așa, în glumă, Cardinalului Bergoglio: “Eminență, am citit că mai lipsea puțin și ieșeați Papă”. A zâmbit... și a răspuns pus oarecum în încurcătură: “Așa spun ziarele, într-adevăr”. Nu mi-a răspuns nici da nici nu (evident că nu putea). “Foarte interesant!”, mi-am spus în gând, mi-a intrat mult de tot la inimă. De acum o să îl pomenesesc din nou la slujbă, cum făceam la Buenos Aires, însă nu ca Episcopul locului.

Întâi pomenește, Doamne, pe Preafericitul Părinte Papa Francisc, pe care îl dăruiește Sfintei tale Biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate, drept învățând cuvântul adevărului tău.

pr. Ilie HAGI

Parohia Santa Maria di Costantinopoli,
Calabria, Italia www.bru.ro

Maria DOBRINESCU

BUNA-VESTIRE

sărbătoare comună în Biserica de Rit Bizantin și în Biserica de Rit Latin

Fundament biblic

Buna-Vestire este în primul rând o sărbătoare a Domnului Cristos și-n al doilea rând, o sărbătoare mariană. În nici o alta, misiunea Mamei nu se împletește atât de desăvârșit cu cea a Fiului.

Este una din cele mai vechi sărbători, cunoscută atât la orientali cât și la occidentali din primele secole. Ea celebrează conceperea lui Isus prin puterea Spiritului Sfânt, Întruparea Cuvântului veșnic.

Sfântul Paul ne învață prin Scrisorile sale (Ef. 1,3; 4-7; Col. 1,12,14; Rom. 3,24; Gal. 3,13; 2Cor. 5,18-19) că acest mister aparține planului universal și veșnic al lui Dumnezeu,

că Dumnezeu, care este „Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și neprihăniți înaintea Sa” (Ef.1,4)

și că acest plan de mântuire îmbrățișează pe toți oamenii, dar rezervă un loc deosebit „femeii” care este aleasă să fie „Mamă după Trup, Fiului Său”. (Cf. REDEMPTORIS MATER, 7)

Chiar în momentul când era gata să se înfăptuiască misterul Întrupării, Dumnezeu așteaptă consimțământul Aceleia pe care o predestinase să fie Mamă a Cuvântului Întrupat. Prin credință, umila Fecioară din Nazaret acceptă și-l primește pe Mântuitorul lumii, oferindu-se total pe sine ca slujitoare a Domnului și Fiului său.

Astfel, Fecioara Maria este inserată definitiv în misterul lui Cristos.

Când solul divin o întâmpină cu salutarea: „Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine” (Lc 1,28), Maria se tulbură și se întreabă ce puteau să însemne aceste cuvinte neobișnuite și mai ales expresia „plină de har”. Meditând împreună cu Maria această salutare îngerească și mai ales felul cum este numită „plină de har” și „binecuvântată între femei” (cf. Lc 1,42), înțelegem că este o binecuvântare spirituală, care se referă la toți oamenii, deci cu caracter universal. Este binecuvântarea cu care „Dumnezeu Tatăl” ne-a dăruit „în ceruri, în Cristos”. Dar această binecuvântare se referă în mod deosebit la Maria.

În contextul evanghelic salutarea Mariei cu numele „plină de har” ne face să înțelegem că este vorba aici de o binecuvântare deosebită între toate „binecuvântările spirituale în Cristos”.

Fiind prezentă în misterul lui Isus „înainte de întemeierea lumii” ca cea pe care Tatăl a „ales-o” ca Mamă a Fiului Său în Întrupare și, împreună cu Tatăl a ales-o Fiul, Maria este unită în mod deosebit și extraordinar cu Cristos și iubită din veșnicie în acest Fiu iubit, care este de o ființă cu Tatăl. În același timp, sufletul ei este pe deplin deschis să primească „darul de sus” (cf. Iac. 1,17). Con-

ciliul ne învață că Maria „se află în fruntea celor smeriți și săraci ai Domnului, care speră cu încredere de la El mântuirea și o primesc (IN REDEMPTORIS MATER,

8). Arhanghelul îi spune: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har de la Dumnezeu. Iată, vei zămisli și vei naște un fiu căruia îi vei da numele Isus. El va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va numi” (Lc 1,30-32).

Răspunsul divin la întrebarea ei: „Cum va fi aceasta de vreme ce eu nu cunosc bărbat?” (Lc 1,34) este dat prin puterea Spiritului Sfânt: „Spiritul Sfânt se va pogori peste tine” (Lc 1,35). Spiritul Sfânt este trimis s-o sfințească pe Maria și să-i dea rodnicie în chip dumnezeiesc. La vestea că-L va naște pe „Fiul Celui Preaînalt” fără să cunoască bărbat, „prin puterea Spiritului Sfânt” (Lc 1,28-37). Maria a răspuns prin „ascultarea credinței” (Rom.1,5): „Iată slujitoarea Domnului; fie mie după cuvântul tău” (Lc 1,37)

Și astfel, dându-și consimțământul la cuvântul lui Dumnezeu, Maria devine Mama lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, îmbrățișând această hotărâre din toată inima, oferindu-se pe sine total în slujba misterului Răscumpărării. (cf. LUMEN GENTIUM, 56).

Fecioara Maria este recunoscută și cinstită ca adevărată Mamă a lui Dumnezeu, a Răscumpărătorului și Mântuitorului nostru.

Celebrarea liturgică:

a) Biserica Bizantină nu conține în a aduce laude Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioară Maria. Este slăvită pentru că este Mama lui Dumnezeu; este slăvită datorită relației ei cu Cristos. Maria este onorată grație Fiului ei și pentru că este Preasfântă.

În liturgia bizantină, la toate ceasurile Oficiului divin, lauda Mariei este unită cu lauda Fiului și cu lauda care, prin Fiul este înălțată către Dumnezeu Tatăl, în Spiritul Sfânt.

În anafora Sfântului Ioan Gură de Aur, imediat după epicleză, Maica Domnului este cântată astfel:

„Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pe cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul L-ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.” (Axionul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur)

Sfânta Evanghelie rânduită pentru a fi citită în ziua prăznuirii Bunei-Vestiri este din Luca 1,24-38 și este plină de înțelesuri duhovnicești, arătându-ne cât de minunată este lucrarea lui Dumnezeu pentru Mântuirea oamenilor.

b) Liturgia latină accentuează „pe ascultarea credinței” Mariei, rostind acel „fiat prin credință” s-a dăruit lui Dumnezeu fără rezerve. Credința fecioarei Maria poate fi asemănată cu credința lui Abraham pe care Sfântul Paul îl numește „părintele nostru în credință” (cf. Rom. 4,12). În economia mântuirii revelată de Dumnezeu, credința lui Abraham constituie începutul Vechiului Legământ, iar credința Mariei la Buna-Vestire constituie începutul Noului Legământ. (cf. REDEMPTORIS MATER, 32) „Fiatul” Mariei nu se referă doar la momentul vestirii îngerului, ci este și un punct de plecare pentru întregul ei drum de credință.

Lecturile vorbesc cel mai bine despre esența acestei Solemnități. Prima lectură este aleasă din Isaia 7,14 unde apare „Fecioara”. Sfinții Părinți au văzut în acest fragment o profeție despre Maria: „Iată, Fecioara va zămisi și va naște un fiu iar numele lui va fi Emanuel, adică Dumnezeu este cu noi.”

Lectura a II-a este aleasă din Scrisoarea către evrei (10,5-7) pentru a ne arăta că Isus Cristos este gata să vină în lumea noastră prin Întrupare de la Spiritul Sfânt și din Fecioara Maria, învăluindu-și manifestarea slavei Sale în chip omenesc pentru ca noi să o putem privi:

„Tu n-ai voit nici jertfe, nici ofrande, ci Mi-ai pregătit un trup” (Ev 10,5).

În Vechiul Testament, Dumnezeu i se revelează lui Moise în rugul aprins. În timpul Ieșirii din Egipt își conduce poporul în stâlp de nor ziua și în stâlp de foc noaptea. Pentru a putea fi în mijlocul lui Israel, îi cere prin Moise lui Israel să-i construiască un locaș sfânt. Astfel, prezența lui Dumnezeu a fost mereu simțită de către poporul Său.

Tot așa, pentru a putea locui printre noi, Cristos se face asemeni nouă, învăluindu-și slava în chip omenesc:

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl, plin de har și adevăr”. (Ioan 1.14, ed. Engl).

În momentul în care Fecioara declară că se încrede cu desăvârșire în minunea ce se va săvârși cu ea, Fiul lui Dumnezeu se și sălășluiește în trupul ei feciorelnic, zămislindu-se Om. Nașterea lui Dumnezeu Cuvântul ca om este o naștere unică, peste firea omenească. Este o naștere din bunăvoința lui Dumnezeu.

Vizita pastorală și Sfânta Liturghie Arhierească

Data de 17 martie 2013 va rămâne în istoria satului Sărsig una memorabilă, deoarece în această zi am avut onoarea de a-l primi în parohia noastră pe PSS Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea. Astfel, s-a săvârșit prima Sfântă Liturghie arhierească după mai bine de 64 de ani în care am fost privați de a celebra sfintele slujbe în biserica aceasta, fiind în posesia cultului ortodox.

La Sfânta Liturghie au mai concelebrat, pe lângă pr. Zorel Miclăuș, protopop de Marghita și ceilalți preoți din protopopiatul de Marghita: Demian Gheorghe Liț, Simon Adrian Cioara, Gheorghe Dat, Vasile To-dean, Gabriel Vana, Gheorghe Seica precum și preotul paroh de Sărsig - Florin Ghiulai. Au mai fost invitați, ca „fii adoptivi” ai parohiei noastre pr. Marius Obreja și pr. Vasile Șoptea iar din partea Mănăstirii Franciscane pr. Mihai Blăjut.

În cadrul Sfintei Liturghii au fost acordate două distincții: o diplomă de onoare și un rozar a fost acordat celei care, peste șapte ani ne-a fost gazda în casa căreia a fost celebrată Sfânta Liturghie – doamna Floare Pontos de 93 de ani, pe chipul căreia sa putut citi, la întâlnirea cu PSS Virgil, o puternică emoție și preotului paroh crucea pectorală, aducându-i-se aminte de toate îndatoririle care derivă din această distincție.

La Sfânta Liturghie au fost prezenți peste 230 de persoane care au asistat cu emoție la această lucrare în via Domnului. După slujbă credincioșii parohiei Sărsig au pregătit o agapă pentru toți cei prezenți.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat și sperăm ca această vizită a Preasfințitului Virgil în parohia noastră sa fie doar începutul, dorind ca asemenea vizite să fie cât mai dese, avându-l în mijlocul nostru în pace întreg îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului. Amin.

Pr. Florin GHIULAI

Diana TURCONI

Îndemn la neuitare

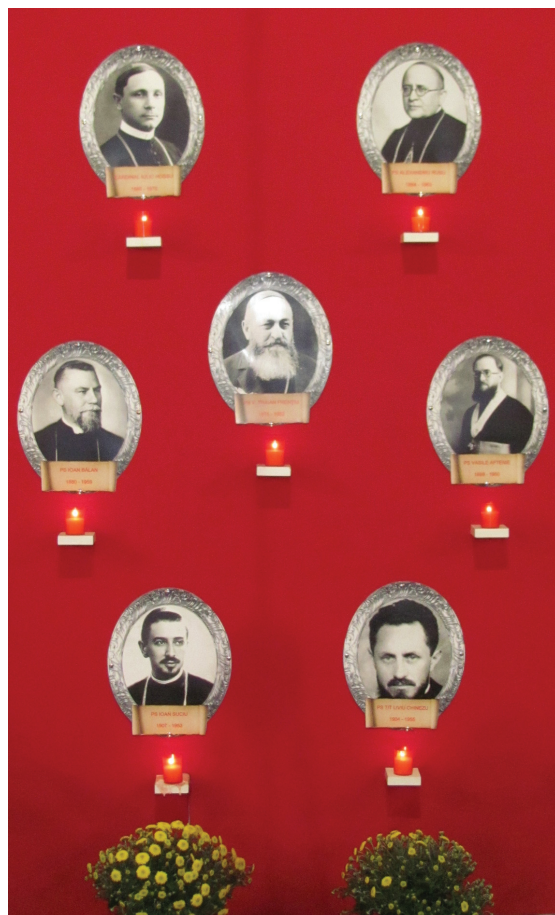
Am scris acum ceva vreme – cu ocazia creării ca și Cardinal a Prea Fericirii Sale Lucian Muresan, - câteva pagini în care vorbeam despre disponibilitatea la martiriu, care i-a îngemănat în credință și rezistență pe mulți dintre reprezentanții Bisericii Catolice și greco-catolice din România comunistă.

A fost o ștafetă pe care și-au trecut-o unul altuia, prin beciurile Securității, prin penitenciare și închisori, de la Aiud la Jilava, de la Văcărești la Pitești, de la Gherla la Sighet, Galați, Oradea, Suceava, Canalul Dunăre–Marea Neagră și alte multe cercuri ale infernului - aproximativ 130 de unități de detenție, în care au fost torturați și uciși aproape trei milioane de oameni.

Episcopul greco-catolic de București, P.S. Vasile Aftenie, căruia i-au fost smulse brațele în beciurile Ministerului de Interne, declara: „Nu am nici suflet, nici neam, nici conștiință și nici credință de vânzare!”. A fost un motto sub care s-au așezat toți martirii Bisericii Catolice din anii comunismului, acuzați generic de spionaj în favoarea Vaticanului, a imperialismului american, a Occidentului ”putred”; numiți cârțițe ale Papei, trădători de țară, dușmani ai poporului muncitor și ai dreptei credințe. Ideologia comunistă a inventat expresia paroxistă a violenței, aplicând-o întregii societăți, dar în mod special reprezentanților religiei, armatei, elitei intelectuale și minorităților naționale, considerați laolaltă deosebit de periculoși, deoarece erau văzuți ca fiind capabili să organizeze rezistența împotriva sistemului la putere.

Prin anii '48 în unele închisori din România a început să fie practicat nebunescul proces de reeducare, gândit și articulat în Rusia stalinistă de pedagogul Anton Makarencu. România a fost singurul stat din lagărul comunist care a importat, prin Ministerul de Interne, metoda torturii continue, având grijă să o perfecționeze prin torționari odioși precum Eugen Țurcanu și haita lui, Alexandru Drăghici, ajuns ministru de Interne, generalul satrap Alexandru Nicolschi, care se delecta cu experimentarea ”reeducării” la închisoarea Pitești, ciocănarul Petre Goiciu și acoliții săi, Emil Panaite, care a dirijat lichidarea partizanilor anticomuniști din munți, Maricea de la Suceava, Gheorghe Enoiu, zis ”măcelarul de la Interne”, care bătea învelit într-un cearceaf, să nu se murdărească de sânge, bestialul Nicolae Moromete zis Maromet, Constantin Răutu și Constantin Cimpoeșu, Franz Tandara, Vasiliu, Dincă și Gavrilu, care băteau cu drugul și cu manjagul din curele și alte sute de torționari cu pensii exorbitante, protejați de sistem până la capătul zilelor.

Reeducarea: Originile experienței sunt sovietice, cel care a inventat metoda reeducării în colectiv fiind pedagogul rus Anton Semionovici Makarencu. Experimentul a fost aplicat și asupra fostilor lideri comunisti Zino-

viev, Kamenev și Buharin, în timpul marelui proces din 1938, prin care Stalin a scapat de concurența. Atunci, rezultatele au fost uluitoare. Românii au fost singurii care au aplicat în masă ideea lui Makarencu. „Tratamentul de la Pitești a fost cea mai teribilă barbarie a lumii contemporane”, scria Aleksandr Soljenitin, cunoscut scriitor și politolog rus, fost detinut politic în Gulag.

Copil fiind, mi-am petrecut mare parte din copilărie și adolescență la mănăstirea de la Timișul de Sus, domiciliu obligator pentru preoții catolici scăpați cu viață din închisorile vremii. Stăteam acolo deoarece la noi acasă era o situație imposibilă: anchetatorul tatei din închisoare, maiorul Constantin Antohi, primise repartizare în apartamentul unde bunicul și părinții mei fuseseră evacuați forțat din vila proprietate, naționalizată abuziv de câțiva procurori și de medicul personal al Liubei Chișinevski. La Timiș se vorbea mult și nu tocmai pe șoptite de martirii Bisericii. Acolo am aflat despre viețile unor oameni extraordinari și am cunoscut oameni sfinți.

În vara anului 1964 este trimis la mănăstire cu domiciliu obligator, episcopul Iosif Schubert, paroh al Catedralei ”Sfântul Iosif” și Ordinar Substitut al Arhidiecezei de București până în 1951, când fusese arestat sub acuzația fabricată de spionaj în favoarea Vaticanului. Alături de el au fost judecați, cu aceeași în-

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 8)

vinuire, episcopul Augustin Pacha, episcopul Adalbert Boroș, precum și alți membri ai Capitlului Catedralei din București, pe care episcopul Schubert îi numise succesorii săi – între aceștia îi amintesc doar pe preoții Heronymus Menges și Heider Xaveriu, acesta din urmă ucis bestial de Securitate. Condamnat la închisoare pe viață, episcopul Schubert traversase timp de paisprezece ani infernul lagărelor comuniste de exterminare; este eliberat bolnav de cancer, ca numeroși alți confrăți, dar cu demnitatea nepătată; alături de el sunt claustrați acolo preoții Hieronymus Menges și Martin Mihoc – la rândul lui bolnav de cancer. În 1969, cu ajutorul părintelui Menges, între timp plecat în Germania, este lăsat să părăsească țara. Simte că mai are puțin de trăit și se dedică unui singur țel, cristalizat în urma îndelungatelor discuții secrete cu episcopul prieten Márton Áron: să îi relateze personal Papei Paul al VI-lea despre martiriul Bisericii Catolice de ambele rituri din România. În februarie ajunge la Roma și îl întâlnește pe Suveranul Pontif. Episcopul muribund, îi vorbește Papei despre suferințele neînchipuite ale Bisericii sale; despre rezistența eroică a greco-catolicilor, asupra căroră se concentrase toată furia potențailor vremii, de la atei în costume și uniforme, până la colaborii în sutane. Rostește două nume de prelați, propunând ridicarea lor la demnitatea de cardinali: Iuliu Hossu și Márton Áron. Pleacă din Vatican destul de trist, nu știe dacă a reușit să convingă, dacă mărturia lui va avea vreo urmare. În aprilie 1969 Iosif Schubert avea să treacă la cele veșnice – și exact în luna aprilie a acelui an, episcopul Iuliu Hossu este creat Cardinal *in pectore*, iar peste câteva decenii, o clipă în viața Bisericii, urmașul Cardinalului Hossu, Mitropolitul Alexandru Todea – consacrat episcop în clandestinitate, în capela-baptisteriu a Catedralei „Sfântul Iosif” din București, tocmai de Iosif Schubert - este creat Cardinal de Papa Ioan Paul al II-lea. Și dacă privim înlănțuirea faptelor în totalitatea ei, trebuie să observăm că în 1955, episcopul Hossu îl ruga pe episcopul romano-catolic Márton să accepte în-

scrierea a cinci tineri greco-catolici la cursurile Institutului Teologic romano-catolic din Alba Iulia. Unul din aceștia era studentul în teologie Lucian Mureșan, creat cardinal de Papa Benedict al XVI-lea în februarie 2012.

Prin beatificări și canonizări, Vaticanul recunoaște capacitatea extraordinară de jertfă în numele credinței, dar evidențiază și acele momente istorice crepusculare, care au permis săvârșirea unor crime de o atrocitate neobișnuită. Congregația pentru Cauzele Sfinților continuă procesul de beatificare a martirilor Bisericii Catolice din România: după ce în 2010 a fost beatificat Szilard Bogdanffy, fost episcop auxiliar al Diecezei Romano-Catolice de Oradea, în toamna lui 2011 a fost ridicat la cinstea altarelor Fericitul Johann Scheffler, episcop al Diecezei Romano-Catolice de Satu Mare. La fel ca și episcopul Márton, în timpul războiului episcopul șvab Scheffler a luat apărarea evreilor din diecezele pe care le conducea, protestând împotriva intenției criminale a autorităților de a-i trimite în lagărele naziste de exterminare. Se așteaptă beatificarea Mons. Vladimir Ghica: dosarul „Positio” pentru beatificare a fost depus pe data de 2 februarie 2012 la Congregația pentru Cauzele Sfinților; este în curs și cauza martirului Anton Durcovici, episcop de Iași - dosarul complet a fost înaintat Congregației de câțiva ani - precum și a șirului de martiri greco-catolici: Cardinalul Iuliu Hossu, arhiepiscopul Valeriu Traian Frentiu, episcopii Vasile Aftenie, Ioan Suciu, Alexandru Rusu, Tit Liviu Chinezu și Ioan Bălan.

Cuvintele sunt sărace și insuficiente față de credința și lumina răspândită de aceste chipuri, sfințite prin suferința lor plină de speranță și supunere. Martirii Bisericii și-au dat viața pentru a mărturisii încrederea în permanența unor valori înalte; inima lor nu a fost pătată de ură sau dispreț, ei nu au privit către torționarii lor ca spre niște dușmani. Neuitarea pe care le-o datorăm este cel mai bine exprimată de două versete din Psalmul 77 : ”Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor”. Nu este un îndemn la neiertare, ci la perpetuă neuitare.

Duminica Presei

În fiecare an a **treia Duminică a Postului Mare (7 aprilie 2013)** este dedicată presei creștine. În acest sens, tasul duminicii respective este centralizat la Episcopie, urmând ca acesta să fi e folosit în vederea editării revistelor Eparhiei de Oradea. Tot în acest context precizăm că toți credincioșii noștri sunt rugați să acorde o mai mare atenție presei creștine, citirii și difuzării acesteia, chiar ajutorării ei, în măsura care se poate, pentru că ea, presa, face parte din actul de informare și cunoaștere necesar unui bun credincios.

Revista lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia României Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea
Oradea, 27 ianuarie
Seria I, Anul XX, Nr. 7 (251), 2013

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Din sumari:
Cuvânt de binecuvântare pentru unitatea creștinilor - Cardinal Lucian Mureșan - pag. 2; Abolirea Papei Benedict al XVI-lea în România. Angol - pag. 3; Interacțiunea PPS Virgil Bura - pag. 46.

ANUL CREDINȚEI 2012-2013

CALEA DESĂVÂȘIRII

Revista de spiritualitate și de cultură creștină a Societății „EPISCOP DR. IOAN SUCIU”
Anul XX Nr. 1-2 (229-233) ianuarie-februarie 2013

Revista de spiritualitate creștină | Anul XIII (serie nouă) nr. 1 (463) | Martie 2013

Flori de crin

Revelația Divină

Se numără următorii numere 2013
„Sfânta Scrisură”

Adunarea Eparhială la Oradea

În data de 16 Februarie a avut loc la Seminarul "Sfinții Trei Ierarhi" din Oradea, Adunarea Eparhială a Eparhiei de Oradea. Au participat membrii Curiei eparhiale, protopopii și preoții, călugări și călugărițe precum și laici. Lucrările au debutat cu o un moment de rugăciune și cu salutul PSS Virgil Bercea. A urmat o meditație despre credință propusă de Pr. Gavril Bubo, Protopopul de Oradea, meditație care a pornit de la Scrisoarea Apostolică "Porta Fidei" și a subliniat importanța trăirii autentice creștine prin mărturie personală și comunitară de rugăciune și caritate.

PSS Virgil a făcut o trecere în revistă a anului trecut din punct de vedere pastoral și financiar, subliniind și evenimente importante din viața Bisericii locale și universale din ultimele luni și importanța inițiativelor din Anul credinței. Episcopul eparhial a subliniat necesitatea unei pastorații cât mai dinamice și cu ajutorul Asociațiilor "Reuniunea Mariană" și AGRU, Asociații care trebuie treptat reactivate în parohii. De asemenea este important colaborarea strânsă între Biroul Pastoral Eparhial pentru Laici și preoții din protopopiate pentru elaborarea și implementarea unor Planuri pastorale care să aducă un real folos comunităților. De asemenea, PS Virgil a subliniat necesitatea reluării Misiunilor populare în parohii. Pentru o analiză mai aprofundată a situației din parohii, PSS Virgil a anunțat înființarea unei Comisii de control care îl are ca și Președinte pe Pr. Florian Gui, Vicar General, și ca Vicepreședinte pe Pr. Coriolan C. Mureșan, membri fiind d-nul Ovidiu Constantin, d-na Marcela Moraru și d-nul Alin Pater.

Din partea Biroul Pastoral Eparhial pentru Laici, Pr. Paul Popa a prezentat cu ajutorul unui power point retrospectiva activităților din ultimul an pastoral precum și propunerile pentru sectoarele de copii, tineri

și adulți în Anul credinței, subliniind colaborarea foarte bună cu preoții din protopopiate și întâlnirile lunare care au loc în acest sens.

Pr. Antoniu Chifor, Rectorul Seminarului "Sfinții Trei Ierarhi", a prezentat situația din prezent în ceea ce privesc vocațiile, subliniind necesitatea pastorației vocaționale în toate parohiile. Pr. Rector Chifor a reamintit importanța formării și a unor cantori pentru parohii.

Pr. Olimpiu Todorean a făcut o dare de seamă pe scurt a activității Asociației Caritas Eparhial din Oradea pe ultimul an, subliniind numărul mare de copii și adulți sprijiniți în această perioadă precum și dezvoltarea diferitelor proiecte.

Au mai luat cuvântul pr. Ioan Crișan, responsabil cu proiectele în cadrul Episcopiei precum și pr. Mircea Boța responsabil cu Fondul forestier al Episcopiei. Au urmat dezbateri despre temele tratate și evenimentul s-a încheiat cu un moment de rugăciune precum și cu o agapă pregătită de doamnele de la "Reuniunea Mariana", "Viața ascendentă" și AGRU Oradea.

Biroul de presă

Retragere spirituală

În perioada 15-17 martie a.c. un grup de tineri din parohia „Sfântul Apostol Andrei” din Carei, sub călăuzirea părintelui Răzvan Remeș, s-a deplasat la Stâna de Vale pentru două zile de exerciții spirituale. Aceste exerciții se încadrează în itinerariul spiritual propus de Biroului Pastoral din Oradea pentru tinerii din parohiile Eparhiei noastre.

Au fost două zile superbe și reușite în care tinerii și-au strâns forțe proaspete pentru perioada care urmează și anume Postul Sfințelor Paști astfel că nu a lipsit nici încărcătura spirituală pe care am căutat-o împreună cu părintele Anton Cioba care a ținut și meditațiile specifice și căruia îi mulțumim că a acceptat această provocare.

Este bine de amintit, că tinerii au fost deschiși ideii de a se gospodări (a găti, a spăla vase, curățenie, etc.) fapt ce a creat unitate în interiorul grupului.

Pr. Răzvan Remeș

Întâlnire spiritual-formativă

În data de 7 martie 2013, a avut loc o întâlnire spiritual-formativă propusă de către „Asociația Fondacio-Creștini pentru lume” la Seminarul Teologic Greco-Catolic din Oradea. La acest eveniment de formare au participat numeroși studenți de la mai multe facultăți din oraș. Întâlnirea a avut ca temă *Ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?* Pornind de la pasajul evanghelic de la Luca 18,18-30. Moderatorul întâlnirii a fost Pr. Paul Popa, asistentul spiritual al asociației, iar tema a fost propusă de către Pr. Coriolan C. Mureșan, responsabil cu departamentul de adulți al Biroului pastoral eparhial pentru laici.

Seara a debutat cu un moment de rugăciune, după care Pr. Coriolan a făcut o scurtă analiză a textului biblic citat mai sus, enumerând cu ajutorul celor prezenți, valorile după care tânărul creștin trebuie să își ghideze viața, dar și dificultățile pe care tinerii le întâmpină în ziua de azi datorită societății profund secularizate în care trăiesc.

A urmat un workshop în care tinerii au încercat să răspundă la următoarele întrebări: *Ce rol are Dumnezeu în viața mea? Sunt oare mai importante lucrurile materiale decât cele spirituale? Ce trebuie să fac pentru a moșteni Împărăția lui Dumnezeu?* Întrebări pe care tinerii de azi ar trebui să și le pună mai des pentru

a găsi fericirea adevărată. La această discuție, tinerii au fost foarte activi și dornici de a împărtăși cu cei de lângă ei propria lor trăire în Cristos.

Seara s-a încheiat cu o agapă frățească, timp în care tinerii au concluzionat: „Dorim să facem un salt de calitate, punându-l pe bunul Dumnezeu pe primul plan în viața noastră”.

S-a propus organizarea unor întâlniri care să dezbată unele filme despre credință precum și organizarea periodică a unor astfel de întâlniri formativ-spirituale.

Mulțumim Domnului pentru acest moment de comuniune!

Timoș BOGDĂNEL și Elena GOGUȚ

Sărbătoarea mamelor

Duminică, 10 martie începând cu ora 17.00, copiii din localitatea Poiana Bihor au organizat o serbare și o seară de rugăciune pentru mamele lor.

Programul a început cu un salut creștinesc, adresat celor prezenți de cei doi prezentatori, Nicoleta Kuriș și Marcel Duca. După acest salut copiii au cântat mai multe cântece pentru mame, prin care au scos în evidență importanța mamei în viața lor și tot sacrificiul depus de mame pentru ei. Mamele au rămas foarte impresionate de aceste frumoase cântece, dar copiii nu au rămas indiferenți și au dorit să rostească fiecare câte

o poezie pentru mama lor. Tot în cadrul acestui program, interpretul de muzică bisericească și populară, Nelu Pocola a dedicat două pricesne mamelor, la rugămintea copiilor.

Înainte de încheierea programului, Pr. Gheorghe Dat a dat binecuvântarea, iar cei mici au rostit rugăciunile începătoare, urmate de Ectenia mare, și de o rugăciune specială pentru mame, rostită de copii. După această rugăciune, Pr. Gheorghe a rostit un cuvânt de mângâiere sufletească pentru mame, menționând importanța mamei și sacrificiile depuse de ea pentru a-și vedea copiii realizați în viața de familie. Pr. Gheorghe a adus mulțumiri celor mai scumpe dintre ființe pentru felul cum au reușit până în prezent să transmită o educație cu adevărat divină acestor copii.

La încheiere toți cei prezenți au primit binecuvântare de la preot și ungerea cu undelemn sfințit, iar copiii au oferit mamelor o imagine cu Maica Domnului, și o felicitare specială făcută de ei.

La sfârșit comunitatea greco-catolică a oferit prăjitură tuturor celor prezenți.

Mariana DAT

PSS Virgil Bercea la inaugurarea Pontificatului Papei Francisc

Marți, 19 martie 2013, de sărbătoarea Sfântului Iosif a avut loc la Vatican Sfânta Liturghie de inaugurare a pontificatului Papei Francisc. A fost un eveniment deosebit la care au participat sute de episcopi din întreaga lume, 250 de cardinali și peste 130 de delegații oficiale.

Din partea Bisericii Catolice de ambele rituri din România au participat PSS Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, PSS László Bőcskei, episcop romano-catolic de Oradea și PSS Claudiu Lucian Pop, episcopul Curiei Arhiepiscopale Majore de la Blaj, fiind prezenți între delegațiile reprezentante ale Bisericilor Orientale. În același timp, în Piața Sfântul Petru, alături de credincioșii români s-a aflat și grupul de seminariști de la Colegiul Pontifical Pio Romeno din Roma împreună cu Pr. Gabriele Bubo, rector al colegiului și cu Pr. Vasile Man, vicerector al aceluiași colegiu.

Din partea Bisericii Ortodoxe române a fost prezentă o delegație formată din IPS Iosif, Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale și Preasfințitul Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei care au transmis mesajul PF Daniel, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Statul Român a fost reprezentat de o delegație formată din Președintele Traian Băsescu împreună cu Ministrul de Externe Titus Corlățean, Consilierul prezidențial Cristian Diaconescu, Ambasadorul României

ei pe lângă Sfântul Scaun, Bogdan Tătaru Cazaban și Doamna Diana Turconi, prim-colaborator la Ambasada României pe lângă Sfântul Scaun.

“La sfârșitul Sfintei Liturghii Papa a salutat diversele delegații venite din lumea întreagă: regi și regi-ne, președinți și miniștrii, capi de de state și de guverne printre care era și Președintele țării noastre Domnul Traian Băsescu. La ieșirea din Bazilica San Pietro l-am salutat și noi și ne-am bucurat că a transmis salutul dânsului în numele ortodocșilor a romano-catolicilor, a greco-catolicilor și a tuturor oamenilor de bunăvoință din România” a spus PSS Virgil.

Biroul de presă

Loterie pentru dușuri sociale

Asociația Caritas Eparhial Oradea organizează **Loteria pentru Dușuri Sociale**. Loteria se desfășoară în perioada **8 martie – 9 mai 2013**, fiind organizată și desfășurată pe teritoriul României. Biletele se pot procura din Librăria Gutenberg, str. Ep. Mihai Pavel nr.4 Oradea, de la sediul asociației Caritas Eparhial Oradea, str. Ep. Mihai Pavel nr.3 Oradea precum și de la voluntarii caritas.

Valoarea unui bilet este de 5 lei.

Premiile care vor fi acordate în cadrul acestei Loterii sunt următoarele:

1. O săptămână la Rimini, Italia, pt. 2 persoane; 2. Școală auto, categoria B pt. o persoană; 3. Un weekend la Băile 1 Mai pt. 2 persoane; 4. Bilete la Teatrul “Regina Maria” Oradea pt. 2 persoane; 5. Cinci vouchere la Restaurantul “Butoiul de Aur”, Oradea; 6. Un robot de bucătărie; 7. Un ceas deșteptător cu ecran LCD; 8. Un aspirator de mașină; 9. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane; 10. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane; 11. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; 12. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; 13. O geantă de voiaj; 14. Un joc de masă (șah, table, domino); 15. Un portofel.

Extragerea premiilor va avea loc în data de **10 mai 2013, ora 11.00**, la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, în prezența presei. Orice persoană care dorește este liberă să participe la extragere. Numerele câștigătoare cu premiile aferente vor fi afișate pe site-ul asociației, www.caritaseparhial.ro, și vor fi publicate în presa din Oradea în ziua următoare extragerii.

Persoanele care se află în posesia unui bilet de Loterie câștigător poate veni să își revendice premiul oricând din momentul anunțării numerelor câștigătoare, de luni până vineri, între orele 9.00 – 15.00, dar nu mai târziu de 20 mai 2013. Înmânarea premiilor se va realiza la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, din Oradea, str. Ep. M. Pavel nr 3. **Pentru mai multe detalii vizitați site www.caritaseparhial.ro secțiunea Loterie.**

Caritas Eparhial Oradea

Caritas Eparhial Oradea-- LOTERIA pentru DUȘURI SOCIALE --
Cumpărând acest bilet ai ajutat un om al **Nr.**
străzii să facă un duș

Premii	8. Un aspirator de mașină;
1. O săptămână la Rimini, Italia, pt. 2 persoane;	9. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane;
2. Școală auto, categoria B pt. o persoană;	10. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane;
3. Un weekend la Băile 1 Mai pt. 2 persoane;	11. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane;
4. Bilete la Teatrul “Regina Maria” Oradea pt. 2 persoane;	12. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane;
5. Cinci vouchere la Restaurantul “Butoiul de Aur”, Oradea;	13. O geantă de voiaj;
6. Un robot de bucătărie;	14. Un joc de masă (șah, table, domino);
7. Un ceas deșteptător cu ecran LCD;	15. Un portofel.

EXTRAGEREA: 10 MAI 2013

La Caritas Eparhial Oradea

Str. Ep. Mihai Pavel nr 3 Oradea tel. 0359 418 211

Ridicarea premiilor până la 20 mai 2013

Sponsorii: Caritas Rimini; Hotel Aqua; Offset Print; Teatrul Regina Maria; Restaurant Oradea și Bihoreana.

5 LEI

Alin CREȚU

Modele de atașament la copii

Ne întrebăm deseori de ce copiii noștri au uneori reacții violente, de ce nu se integrează bine în anumite medii sau de ce nu se comportă așa cum ne așteptăm să o facă. Răspunsul la o astfel de întrebare este complex, este necesar să avem în vedere mai mulți factori care pot contribui la o asemenea atitudine a copilului dar e foarte important să ne uităm la relația copilului cu figurile importante din viața lui, în special la relația cu părinții. Asta ne poate oferi multe informații despre un anumit tipar comportamental pe care copilul îl manifestă în toate relațiile din viața sa, adică colegi de grădiniță, alți membri ai familiei extinse sau persoane străine.

Aceste tipare comportamentale pe care le observăm la copii se dezvoltă pornind de la relația cu persoana principală de atașament, care de regulă este mama, dar uneori poate fi o bunică sau o bonă. Studiile din domeniul psihologiei, încă din anii 1970 au conturat diferite teorii legate de această legătură dintre mamă și copil, încă de la nașterea acestuia, care este într-o oarecare măsură pre-programată, adică există un „sâmbure” care se poate dezvolta în diferite direcții, atunci când îndeplinește anumite condiții, și se conturează în ceea ce numim comportament de atașament.

Pe lângă hrană și protecție, le oferim copiilor suport emoțional, iar când acesta este constant și caracterizat de iubire, dezvoltarea încrederii celui mic în forțele proprii este foarte probabilă. Întemeietorii acestei teorii, au concluzionat, în urma unor experimente riguroase, că sunt mai multe tipuri de atașament pe care copiii le pot dezvolta în funcție de modul în care au fost tratați de către părinții lor, și în special de persoana care are grijă de el în cea mai mare parte a timpului, și anume: Securizant / Anxios rezistent / Anxios evitant / Dezorganizat

Dintre toate acestea, atașamentul securizant este singurul care îl ajută pe cel mic să se dezvolte normal, să aibă o stimă de sine crescută, să fie empatic și cooperant. Pentru a crea un astfel de atașament, copilul este necesar să simtă că atunci când este: obosit, speriat, bolnav sau anxios, figura sa de atașament îi răspunde prompt la solicitări, este lângă el, fizic, pentru a-i oferi protecție, grijă, alinare și încurajare, pe lângă tratamentele medicamentoase în stări de boală, de exemplu. Când unui copil i se răspunde la ele cu întârziere sau cu neplăcere, exprimată sau nu explicit, acesta dezvoltă unul dintre celelalte trei tipuri de atașament, care mai departe, repetate, evoluează în trăsături de personalitate dezadaptative, adică cele

care îi vor crea ulterior probleme.

Nu sunt de blamat părinții, în special mama, pentru că nu dezvoltă un atașament securizant față de copiii lor. Înainte ar trebui să ne întrebăm de ce fel de formă de îngrijire a beneficiat ea însăși în copilărie? Sau cum poate fi caracterizat suportul emoțional de care dispune în acel moment? Nu deseori se întâmplă ca mamele să se izoleze social în primii ani de viață ai copiilor, să aibă diferite dificultăți în cuplu sau să treacă prin alte schimbări cu caracter negativ.

Ce ar fi de reținut?

Să reacționăm mereu la tentativele copiilor de a cere ajutor, care la o vârstă fragedă înseamnă plâns; să nu îl ignorăm în speranța că micuțul va obosi și va înceta, este, până la o anumită vârstă, singura modalitate prin care ne poate transmite că are nevoie de ajutor;

Să fim fizic lângă ei, să-i luăm în brațe, să-i alinăm, să vorbim cu ei despre emoții, fără teama că aceste lucruri ar însemna că îi „răsfățăm”, idee transmisă prin credința populară falsă sau greșit înțeleasă. Există experimente realizate pe anumite primat care au dovedit faptul că puii preferau proximitatea fizică în pofida hranei, atunci când aveau de ales ori una, ori alta, adică ei doreau să rămână flămânzi pentru a sta lângă mamă, chiar dacă aceasta nu oferă hrană;

Să nu dezaprobam stările emoționale negative sau plânsul din momentul separării, deoarece transmitem copiilor că faptul de a fi triști când mama pleacă este un lucru nefiresc ori la vârsta pe care o au ei este un lucru perfect normal, își manifestă neplăcerea creată de faptul că figura de atașament s-a îndepărtat. Ajută încurajarea să-și manifeste toate emoțiile, inclusiv cele negative, și explicația că vom fi din nou lângă ei într-un timp scurt;

Să-i încurajăm în a explora, chiar dacă acest lucru ne poate cauza îngrijorări legate de posibile pericole din mediu. Rămânem lângă ei pentru a împiedica acele pericole să aibă loc, intervenind, în plus, dacă au nevoie de ajutorul nostru. Lăsându-i să dezmembreze jucăriile – nu înseamnă că le vor le strica, cum suntem tentați să credem, ci că învață ceva și își cultivă curiozitatea.

Deși ne-am dori, nu le putem face pe toate perfect. Uneori este necesar să acceptăm faptul că avem noi înșine nevoie de ajutor și suport, astfel că solicitarea sprijinului unui specialist, în acest caz, al unui psiholog, poate aduce schimbări benefice și ne poate conferi o bază de siguranță.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2013

APRILIE

Intenția generală: Pentru ca celebrarea publică a credinței să fie izvor de viață pentru credincioși.
Intenția misionară: Pentru ca Bisericile din teritoriile de misiune să fie semn și instrument de speranță și de înviere.

Ioan MĂGHERUȘAN

CUMPĂTAREA ESTE CHEIA ECHILIBRULUI

Dragostea este năzuința omului spre tot ce este bun și frumos sau vrednic de dorit pentru viața sa. *Dragostea creștină* este cea mai mare virtute teologică, izvorul tuturor virtuților creștine. Ea este sădită, în firea omului de însuși Dumnezeu și de aceia se mai numește și *dragoste firească* sau *iubire firească*. Prin păcatul adamic, firea omului a fost slăbită în puterile ei și în felul acesta omul nu a mai putut să facă nimic pentru mântuirea sa. A fost nevoie să vină Mântuitorul care ne-a adus acea dragoste care să lucreze cu putere de sus, peste firea omenească, dragostea creștină. „*Fără Mine nu puteți face nimic*” (In.15,5).

Dragostea creștină se revărsă prin Sfânta Taină a Botezului în sufletul creștinului, care primește năzuința adâncă și curată spre Dumnezeu, bunul său cel mai de preț. Creștinul dorește cu putere să se unească cu Cristos și să se lepede de satana pentru toată viața. Trăsătura fundamentală a dragostei creștine este veșnicia. „*Dragostea nu cade niciodată*” (1 Co.13,8). Dragostea este singura virtute, care ne va însoții și dincolo de mormânt. „Cu fiecare iubire nouă ne împărtășim o nouă părticică din univers” (F. Aderca).

Iubirea presupune să dăruiești totul, să sacrifici totul, fără speranță de răsplată; ea se oferă pe ea însăși și cine vrea altceva nu este demn de a fi iubit; este principalul bun al vieții, care arată omului cum ar trebui să fie el. Nevoia de iubire divinizează pe om, pentru că în ea se găsește tot scopul și mulțumirea. Viața fără dragoste în suflet este precum deșertul fără ploaie. Unde este dragoste deplină, este comuniune și adevăr, pentru că dragostea este nevoia de a ieși din tine însuți, iar sentimentele calde se întemeiază pe egalitatea sufletelor curate. Dragostea ne zâmbește mereu, fiind îndelung răbdătoare și a tot iertătoare; ea este adevărata măsură a umanității din noi; prin ea descoperim adâncimea firii, frumusețea și sensul adevărat ale vieții; ea este una din nevoile fundamentale ale ființei noastre în care găsim trăinicia, noblețea sufletului și setea de adevăr și viață. „A iubi înseamnă a găsi fericirea noastră în fericirea altora” (G.W. Leibniz). Dragostea creștină are trei dimensiuni: 1- dragostea față de Dumnezeu; 2 - dragostea față de aproapele; și 3 - dragostea față de noi înșine.

1 - dragostea față de Dumnezeu este deosebit de puternică și fără rezerve, fiind cea mai mare și cea dintâi poruncă dată de către Isus: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău*” (Mt.22,37). Dragostea noastră față de Dumnezeu poate fi limitată doar de limitele umanului din noi, pe când dragostea lui Dumnezeu față de noi nu are nici o limită, ci este absolută. „Înainte de a fi o poruncă, iubirea este un dar, o realitate pe care Dumnezeu ne face să o cunoaștem și să o experimentăm, astfel încât, asemenea unei semințe, să poată încolți în-

lăuntrul nostru și să se dezvolte în viața noastră. Dacă iubirea lui Dumnezeu a prins rădăcini profunde într-o persoană, aceasta este în măsură să iubească chiar și pe cel ce nu merită, exact așa cum face Dumnezeu cu noi”. (1*)

Iubim pe Dumnezeu pentru că El însuși este iubire și din iubire ne-a creat pe noi și ne-a înzestrat cu toate darurile și harurile necesare vieții. Isus cere de la noi, tot iubire. „*Cine iubește pe tatăl ori pe mama [...] pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine*” (Mt.10,37). Pe Dumnezeu Îl iubim prin voință și prin rațiune cu ajutorul harului divin. Funcția sacramentală a iubirii este semnul văzut al nevăzutei prezențe a lui Cristos. Orice act de iubire curată implică o jertfă, o renunțare. Noi în permanență trebuie să jertfim patimile și pornirile spre păcat. Dintre toate virtuțile creștine cea care realizează cel mai bine unirea cu Dumnezeu este iubirea. Celelalte virtuți au rolul de a pregăti unirea, care se înfăptuiește prin iubire. A iubi pe Creator și a face totul din dragoste față de El este calea cea mai sigură spre sfințenie. „*Fiți sfinți, că Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt sfânt*” (Lv.19,2);

2 -- dragostea față de aproapele este doua poruncă dată de Isus: „*Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*” (Mt.22,39). Iubirea față de aproapele începe chiar de la noi și este necesară pentru că toți oamenii suntem făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și din dragoste pentru noi și pentru a noastră mântuire S-a jertfit Isus. În aproapele nostru îl regăsim pe Isus crucificat. Aproapele nostru poate fi și vrășmașul nostru și dacă vrem să fim în harul sfințitor este nevoie să-l iubim și pe el la fel ca și pe oricare prieten. Însă, iubirea de aproapele are limitele ei și noi trebuie să fim atenți să nu știrbim echilibrul său lăuntric și să cădem într-o iubire trupească pătimasă care depășește granițele unei iubirii creștine autentice. „Amor – licoare, otrăvită, băută din cupă aurită” (P. Calderon dela Barca);

3 - dragostea față de noi înșine este măsura iubirii aproapelui, iar trupul nostru are o destinație specială de a fi templu al Spiritului Sfânt. „*Sau nu știți că trupul vostru este templu al Spiritului Sfânt, Care este în voi*” (1 Co.6,19). Și iubirea de sine are și ea limitele ei, pentru că orice exces al acestei iubiri poate duce la egoism, la mândrie, la nesăbuintă, care nu sunt plăcute lui Isus. Fiecare dintre noi poartă în el forma întreagă a condiției umane, care influențează desfășurarea tuturor acțiunilor, iar ceea ce este bine pentru fiecare în parte, este bine și pentru societate. Binele unei societăți este făcut din fericirea fiecăruia în parte și din dragostea pentru viața altora.

(1*) PAPA BENEDICT AL XII – lea, *Iubirea este un dar*, Alocuțiune la Rugăciunea *Angelus* din 04.11.2012, Revista „Vestitorul” nr.5 (229), Ora-dea 2012, p.3;

(continuare în pag. 15)

Misiuni Populare

În zilele de 8, 9 și 10 martie 2013, în Parohia greco-catolică "Sf. Ap. Petru și Pavel" din Zalău, cu ocazia sosirii icoanei pelerine a Maicii Domnului de la Guadalupe, s-au desfășurat Misiuni Populare cu motto-ul "Credința noastră este viața noastră".

Credincioșilor comunității locale li s-a oferit prilejul de aprofundare a credinței și de reînnoire a vieții spirituale, în această perioadă premergătoare Postului Mare. Programul a fost unul complex cuprinzând Sfinte Liturghii, Adorație Euharistică, devoțiuni (Sf. Rozar, Litania Lauretană, Acatistul Maicii Domnului, rugăciunea de consfințire la Sf. Fecioară Maria de Guadalupe), slujba Sf. Maslu, prezentări video precum și ample meditații și cuvinte de învățătură.

Au venit foarte mulți credincioși pentru a se ruga la Icoana Sfintei Fecioare Maria de Guadalupe. Părintele Ioan Chișărău - președinte al Asociației "Darul Vieții" din Timișoara și Asistent spiritual al "Reuniunii mariane" din Eparhia de Lugoj a susținut o conferință și diferite prezentări precum și o emoționantă pledoarie pentru apărarea celui mai de preț dar pe care Dumnezeu ni l-a dat: viața.

Cele trei Meditații ale Misiunilor populare susținute de către Pr. dr. Coriolan C. Mureșan, responsabilul cu pastorația adulților la Biroul pastoral eparhial pentru laici Oradea și Asistentul spiritual național AGRU, au dezvoltat următoarele teme principale: convertirea sufletelor, lupta împotriva păcatelor, rolul Sacramentelor și Îndurarea Divină, și au reprezentat un adevărat izvor de înviere sufletească.

La încheierea Misiunilor Populare, comunitatea parohială reprezentată de Pr. Daniel Bertean și de Pr. Simion Mărieș a primit din partea Pr. Coriolan

Crucea Misiunilor care va fi păstrată aici ca semn al continuității misionare în parohie.

La celebrările și oficiile spirituale care au avut loc pe parcursul Misiunilor Populare, celor doi preoți invitați amintiți și preoților organizatori – Pr. paroh Daniel Bertean și Pr. Simion Mărieș – li s-au alăturat și un mare număr de alți preoți din mai multe parohii din Eparhia de Oradea și de Cluj-Gherla. Programul a fost, în mare parte, transmis în direct de postul Radio Maria.

Aceste trei zile de Misiuni Populare au reprezentat pentru comunitatea noastră zile de înălțare spirituală care ne-au îmbogățit sufletește și ne-au întărit speranța că Mijlocitoarea noastră la bunul Dumnezeu ne va ajuta să înțelegem adevărurile de credință, să ne găsim calea spre o credință adevărată, profundă și să dobândim pacea interioară.

Magdalena KISS

(urmare din pag. 14)

Slujirea creștină, înseamnă a servi credința, a fi în serviciul ei. Slujirea este totodată o cale generală de sfințenie pentru că toți credincioșii sunt chemați să-L slujească pe Dumnezeu și pe aproapele. Slujirea sfințitoare, generoasă și docilă nu trebuie făcută pentru plată, ci ca o manifestare a iubirii. Exemplul suprem de slujitor a fost chiar Isus. „*Fiul Omului n-a venit în lume să I se slujească, ci ca să slujească El și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți*” (Mt.20,28). Isus Și-a slujit părinții crescători ca Fiu ascultător, a cutreierat Țara Sfântă pentru predicarea Evangheliei, a spălat picioarele apostolilor și S-a jertfit pe Sine. Slujirea lui Dumnezeu presupune ascultare, iubire, adorare și împlinirea voinței divine. Cine slujește lui Dumnezeu prin cuvânt, rugăciune și smerenie toată viața, stăpânește împreună cu El veșnicia.

Desăvârșirea creștină este dată de perfecțiune

și are ca esență dragostea. Pentru a fi desăvârșit trebuie să iubești pe Dumnezeu și pe aproapele, să fi generos, curat, dezinteresat și supranatural. „Omul trebuie să tindă către ... perfecțiunea internă, care singură poartă pecetea eternității” (O. Botez). Desăvârșirea este un proces continuu și progresiv care se manifestă prin voință, efort, strădanie, perseverență și dorința de unire cu Isus. Un suflet desăvârșit înfruntă generos suferința și sacrificiile cerute de perfecțiune. „*Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui este desăvârșită în noi*” (In.4,12).

Tot ce facem să fie făcut din dragoste și pentru mărirea lui Isus cel răstignit și înviat. Dragostea lui Dumnezeu ne face părtași la realitatea eternă a vieții. „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru că oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică*” (In.3,16).

Ziua Mondială de Rugăciune a Femeilor

Joi, 7 martie de la ora 17.00, s-a celebrat Ziua Mondială de Rugăciune (ZMR) în Biserica Greco-Catolică „Nașterea Maicii Domnului” din Valea lui Mihai. Această zi este organizată de mișcarea ecumenică a femeilor creștine. ZMR își are începuturile în anii 1890 și este sărbătorită astăzi în peste 170 de țări, printre care și în România (deja de 40 de ani) în peste 200 de localități.

La rugăciune au participat reprezentanții cultelor istorice locale: Bogdan Istvan, paroh romano-catolic, Balázs Kiss Csilla, paroh reformat, Popa Marius-Dumitru, paroh ortodox și Zima Zorel, paroh greco-catolic.

Comuniunea în rugăciunea *cu și pentru* femei a început cu audiția cântării „Laudate Dominum”. Tema rugăciunii a fost citatul: „Am fost străin și m-ați primit!” (Matei 25, 35). După rostirea invocațiilor și ascultarea cuvintelor Sfintei Scripturi, preoții au adresat credincioaselor un cuvânt de învățătură, respectiv calde urări de bine. Copiii, din Biserica Reformată și Greco-Catolică au prezentat un scurt, dar frumos, program artistic bilingv.

Femeia este prin natura ei părtaşă atât creației Tatălui ceresc, prin nașterea de fii, respectiv este părtaşă misiunii de evanghelizare a Bisericii ai celor cărora le-a dat viață. Copilul, doar în lumina credinței, primește o proprie identitate creștină autentică și, astfel, un bun itinerariu al vieții sale, care îl ajută să rămână mereu aproape de Dumnezeu și de semenii săi și nicio dată străin în lume. În fața acestei demnități și responsabilități, s-a rostit un unanim final: „Îți mulțumesc ție, femeie, pentru că ești!”

La sfârșitul comuniunii, preoții au oferit participanților o simbolică floare-imagine religioasă.

Carmen ZIMA

Lansare de carte

Vineri, 16 februarie, a.c., în Librăria „Galaxia Gutenberg” din Oradea a avut loc lansarea cărții „Eu Vouă despre Locuri sfinte” a doamnei profesoare Doina Damian, o carte care ar putea fi definite pe buna dreptate drept o „Egerie” modernă.

PSS Virgil Bercea a salutat această nouă apariție editoarială ca fiind o carte de suflet, o carte pe care oricare cititor o citește cu multă bucurie, o carte care reprezintă în primul rând o mărturie despre experiența profundă a autoarei la locurile sfinte.

Doamna profesoară Simona Caraba a făcut o prezentare a acestei a doua cărți a doamnei Doina Damian, subliniind că este vorba de „o carte ce aduce bucurie, dragoste și sinceritate și este un adevărat dar pentru fiecare cititor care o citește”. Cartea a fost definită ca fiind în primul rând trăită și re trăită cu intensitate și umilință, cu uimire și cutremur. Au fost citite câteva pasaje sugestive din acest periplu spiritual pe urmele Mântuitorului. Concluzia a fost sugestivă: „este o carte pentru prieteni și o adevărată bucurie împărtășită”.

Doamna profesoară Doina Damian a mulțumit

organizatorilor pentru acest eveniment, având un gând cu totul special de recunoștință PS Virgil Bercea și celor de la Librăria Galaxia Gutenberg precum și nepoatei Maria care a sprijinit grafica acestei frumoase cărți.

La final a existat o agapă, iar cei prezenți au obținut autografe de la autoare.

Biroul de presă

Întâlnire de formare cu voluntarii Caritas

Caritas Eparhial Oradea a organizat sâmbătă, 09.03.2013, o întâlnire a voluntarilor care vin și dau o mână de ajutor la Centrul Social.

Întâlnirea a avut loc la Centrul Social Maria Rosa și au participat un număr de 32 de voluntari. Asistentul social, Gherasim Ioana, a reamintit voluntarilor în ce constă munca asistentului social cu beneficiarii noștri și, totodată, care este importanța voluntarului în Caritas.

Apoi avut loc un moment de formare și de împărtășire pe tema voluntariatului. Fiecare voluntar s-a prezentat și s-au format două grupuri. Tema discuției a fost „De ce fac voluntariat?”. O voluntară a spus: „Măinile care ajută sunt mai sfinte decât mâinile care se roagă”, o altă voluntară: “Caritas este locul unde este nevoie de ajutor, unde voluntarii prin muncă și prin dăruirea lor sufletească pot să schimbe ceva, pot oferi măcar un zâmbet și o vorbă bună celui aflat într-un impas adică apropelului nostru”.

Animatorii grupurilor au concluzionat că voluntarii vin la Caritas din dragoste. La sfârșitul întâlnirii pr. Vasile Șoptea a prezentat o parabolă din Evanghelie (Marcu cap. II v. 1-5), scoțând în evidență asemănarea dintre cele patru persoane care transportă un slăbănog și care fac tot posibilul să fie ajutat de Isus, chiar să spargă

și acoperișul casei, și voluntarii de la Caritas care încearcă și ei să ducă „slăbănogul” în fața bunătății.

Întâlnirea s-a încheiat cu o mică agapă frățească oferită de cantina Centrului Social Maria Rosa pentru doamnele și domnișoarele care cu o zi în urmă au sărbătorit Ziua Femeii.

Le mulțumim tuturor pentru implicarea și timpul oferit Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Adela DEJEU

Evenimente culturale propuse de Librăria Gutenberg

În vederea promovării lecturii și creșterea interesului pentru cultură, **Librăria Gutenberg** din Oradea propune comunității un plan de evenimente cu o durată de 12 luni, în cadrul căruia se vor desfășura lansări de carte, ateliere de creație, cercuri literare, expoziții, etc. Toate acestea fac parte din proiectul inițiat de librărie, Mâna pe carte prinde cuvântul, care se va desfășura în perioada martie 2013 – februarie 2014.

Proiectul propus de noi este împărțit pe 12 luni, fiecare lună având o tematică bine aleasă în funcție de care vom organiza diferite evenimente în librărie.

În funcție de lună, planul pe care ni l-am propus prevede desfășurarea a diferite evenimente cu copii și tineri de la școlile și liceele din oraș, având ca scop apropierea lor de carte și lectură. Astfel, lunar vor fi prezenți în librărie elevi de la 2 sau mai multe școli cu care vom desfășura diferite activități culturale.

În fiecare lună spațiul librăriei va fi aranjat și decorat conform tematicii pentru luna respectivă, prin obiecte realizate tineri, dar și cu materiale de promovare de la edituri. Toate acestea vor fi în strânsă legătură cu evenimentele și activitățile planificate, pentru a sublinia tematica lunii.

În momentul de față librăria deține peste 10.000 de titluri de carte într-un spațiu de aproximativ 100 m², fiind cel mai mare punct de vânzare de carte din oraș. Librăria Gutenberg găzduiește anual peste 30 de evenimente, lansări de carte sau expoziții.

Martie 2013

Tema lunii este iubirea. LUNA IUBIRII

Aprilie 2013

Tema lunii este culoarea. LUNA CULORILOR

Mai 2013

Tema lunii este religia. LUNA CĂRȚILOR RELIGIOSE

Iunie 2013

Tema lunii este inocența. LUNA INOCENȚEI

Iulie 2013

Tema lunii este vara. LUNA SOARELUI

August 2013

Tema lunii este vacanța. LUNA CĂLĂTORIILOR

Septembrie 2013

Tema lunii este satul. LUNA RECOLTEI

Octombrie 2013

Tema lunii este inventivitatea. LUNA INVENȚIILOR

Noiembrie 2013

Tema lunii este port, obiceiuri și tradiții din Bihor. LUNA TRADIȚIILOR

Decembrie 2013

Tema lunii este crăciunul. LUNA CADOURILOR

Ianuarie 2014

Tema lunii este cartea de specialitate. LUNA STUDENTULUI

Februarie 2014

Tema lunii este cuplul. LUNA INDRĂGOSTIȚILOR

Înscrierea în învățământul primar 2013

Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”

1. DESCRIEREA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”

Oradea, str. Iuliu Maniu nr.5, tel/fax 0359434526,
0359410518

Email: liceuliuliumaniu@yahoo.com

Web: <http://www.liceuliuliumaniu.ro>

Modul de organizare

- ciclu preșcolar (2 grupe combinate grădiniță cu program prelungit);

- ciclul primar (10 clase în alternativa educațională Step by Step);

- ciclul gimnazial (8 clase);

- ciclul liceal (8 clase, 4 cu specializarea matematică-informatică și 4 cu specializarea teologie).

Oferta pentru clasa pregătitoare

- 2 clase x 25 elevi în alternativa educațională Step by Step:

Clasele pregătitoare își desfășoară activitatea după specificul alternativei Step by Step, în str. Iuliu Maniu (clasele 0-IV A) și în str. Parcul Traian (clasele 0-IV B). Pentru o mai bună cunoaștere a specificului alternativei educaționale de către părinții interesați, se organizează anual o perioadă a „porților deschise”, în care părinții sunt invitați să participe la activitățile claselor Step by Step, să discute cu învățătoarele și conducerea școlii.

Cadrele didactice de la învățământul primar au pe lângă pregătirea de baza și cursuri de pregătire specială în alternativa Step by Step.

În școala noastră nu funcționează programul „școală după școală”.

În alăturat foto găsiți imagini ce prezintă câteva aspecte ale alternativei Step by Step.

2. CIRCUMSCRIPȚIA ȘCOLARĂ

Liceul nostru nu are arondate străzi, se pot înscrie copii din tot orașul.

3. METODOLOGIA ȘI CALENDARUL ÎNSCRIERII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR PENTRU ANUL ȘCOLAR 2013-2014

http://www.edu.ro/index.php/articles/proiecte_acte_norm/c1085/

4. INFORMAȚII PENTRU PĂRINȚI

Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” este un liceu de stat cu dublă subordonare: Ministerul Educației Naționale și Episcopia Greco-Catolică de Oradea.

În data de 7 martie 2013 a avut loc prima întâlnire cu părinții interesați de înscrierea copiilor în alternativa educațională Step by Step. În perioada 11-15 martie 2013, părinții interesați au putut asista la orele copiilor din ciclul primar, pentru o mai clară imagine asupra alternativei educaționale. Apoi, în perioada 18-21 martie, părinții care au participat la aceste asistențe pot să-și depună o scrisoare de intenție la secretariatul școlii.

Următoarea întâlnire cu părinții va avea loc după apariția metodologiei de înscriere în clasa pregătitoare și stabilirea criteriilor de înscriere.

Informații pentru părinți oferite de către Inspectoratul Școlar Județean puteți afla aici:

http://www.isjbihor.ro/isjbihor/inscriere_primar/

Informații pentru părinți de pe pagina oficială a Ministerului Educației Naționale puteți afla aici:

<http://www.edu.ro/index.php/articles/c1085/>
Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu

Reculegeri spirituale

În perioada 15 -17 martie 2013 au avut loc la Haieu reculegerile spirituale anuale ale membrilor Reuniunii Mariane din Eparhia de Oradea. Tema propusă a fost "A trăi apostolatul ca membri ai Reuniunii Mariane în Anul Credinței", meditațiile fiind propuse de către părintele Coriolan C. Mureșan, responsabilul Departamentului de adulți al Biroului pastoral eparhial pentru laici. Meditațiile au dezvoltat trei idei inspirate din prima predică a Sfântului Părinte Papa Francisc: drumul în lumina lui Cristos cu Fecioara Maria, zidirea operei vii la care ne cheamă Domnul, împreună cu Sfânta Fecioară Maria, mărturisirea lui Dumnezeu în lume, alături de Maica Domnului în lumina unei aprofundări a credinței, a carității și a devoțiunii autentice.

Meditațiile au fost urmate de grupuri de discuții ce au încercat să răspundă la întrebările propuse de pr. Coriolan la finalul fiecărei meditații. Fiecare grup de discuții a fost moderat de doi preoți.

Au participat membri ai Reuniunii Mariane din Protopopiatele: de Oradea, Șimleu Silvaniei, Zalău, Marghita, Beiuș, și Supur.

Reculegerile au fost moderate de către părintele Mihai Tegzeș, asistentul spiritual eparhial al Reuniunii Mariane. Organizarea evenimentului a fost coordonată de către doamna prof. Florica Omilescu și de către pr. Mihai Tegzeș, cu susținerea Biroului pastoral eparhial pentru laici.

Un moment foarte important al acestor zile de har a fost întâlnirea cu PS Virgil Bercea, episcopul eparhial de Oradea, care a dorit să fie în mijlocul membrilor Reuniunii Mariane pentru a aduce binecuvântarea sa și pentru a-i încuraja în continuarea apostolatului rodnic pe care Reuniunea Mariană îl desfășoară în parohii.

Doamna prof. Otilia Bălaș, președinta Reuniunii Mariane Eparhiale, le-a vorbit celor prezenți despre importanța buchetelor spirituale pentru Sfântul Părinte - atât pentru Papa Emerit Benedict al XVI-lea cât și pentru actualul Suveran Pontif Francisc.

Meditațiile și grupurile de lucru au reprezentat partea formativă a acestor zile dar ele au fost alternate cu pro-

gramul liturgic-devoțional: Sfânta Liturghie, Calea Sfintei Cruci, Sfântul Rozar, Paraclisul Maicii Domnului.

Participanții au fost însoțiți de către preoții spirituali ai grupurilor participante: pr. Gheorghe Turcaș, Vicar Foraneu al Șimleului, pr. Ioan Mada, protopop de Beiuș, pr. Valer Părău, protopop de Zalău, pr. Vasile Goje, paroh de Ardud și nu în ultimul rând de părintele Vasile Pâncotan de la Haieu.

Părintele Paul Popa, responsabilul Biroului pastoral eparhial pentru laici, a adus celor prezenți salutul

său și încurajarea pentru o creștere spirituală a reuniunii mariane în toate parohiile.

La sfârșitul celor trei zile de reculegeri a avut loc o sesiune de concluzii moderată de pr. Mihai și de pr. Coriolan, la care participanții au subliniat importanța reculegerilor spirituale în viața asociației, necesitatea unui apostolat marian mai dinamic în familii, la locul de muncă și în comunități, au reafirmat devoțiunea lor autentică față de Maica Domnului și au făcut propuneri pentru o mai mare participare a tinerilor la viața asociației.

Evenimentul s-a încheiat cu Sfânta Liturghie la finalul căreia toți cei prezenți s-au consacrat din nou Inimii Neprihănite a Sfintei Fecioare Maria, întorcându-se acasă sub mantia ocrotitoare a Maicii Sfinte și cu mai multă bucurie și speranță pentru continuarea apostolatului marian.

Simona POPP

ASOCIAȚIA CARITAS EPARHIAL ORADEA

str. Episcop Mihai Pavel, 3; tel. 0359/418.212; fax. 0359/418.211;
e-mail: caritaseparhial@yahoo.it
www.caritaseparhial.ro

**Implică-te! Să construim împreună: Casa Frențiu!
Casa unei bătrâneți înțelepte, senine și respectate!**

Împreună cu 2%

Fiți generoși fără să pierdeți nimic!

Contribuiți la finalizarea Casei Frențiu direcționând 2% din impozitul pe venitul din 2012!

DATE DE IDENTIFICARE

Denumire entitate non profit
**ASOCIAȚIA
CARITAS EPARHIAL ORADEA**

Cod Fiscal
RO 17085486

Cont bancar
**RO 27 BTRL 0050 1205 7261 6902
BANCA TRANSILVANIA**

Fișa completată se depune la Administrația Financiară sau poate aduce la sediul asociației.
Le vom depune noi la Administrația Financiară.